Temps Ordinari - Setè diumenge

Per JosemiE el dl., 17/02/2025 - 00:00

1Sa 26,2.7-9.2-13.22-23
1Co 15,45-49
Lc 6,27-38

Aquest darrer diumenge de febrer, ens situa ja bastant al final d'aquest primer tram del "temps ordinari" de l'any. Diumenge vinent, carnestoltes, ja ens farà mirar el dimecres de cendra i la quaresma.

I ens situa a redós de les Benaurances, que vam escoltar diumenge passat. Benaurances i "ai's". Com si fos el desplegament del mapa per on hem de fer la nostra ruta vital. Desplegament del mapa... i lectura del que ens podem trobar. Possibilitats obertes, experiències magnífiques, dificultats, paranys i passos delicats. La vida. La vida sencera!!

I trobem, tot seguit, avui, el fragment que acabem d'escoltar. Potser ja, mentre l'escoltàvem, ens anaven pujant els colors. Colors amb tons de desànim? De certa frustració? Petitesa?

1.- "Això és impossible!!!"

Si som sincers, segur que més de tres o quatre de les persones que estem aquí –i em poso jo el primer!- més d'un cop haurem pensat d'eliminar aquesta pàgina de l'Evangeli. I si no eliminar-la, mantenir-la com un preciós text irrealitzable. Gairebé inassolible. Preciós, sí. I alhora llunyà de nosaltres: això és per a gent d'un altre planeta, per a pocs supermans... O, potser, podem concloure que no ho entenem. Alguna cosa se'ns escapa.

2.- Allà hi vull anar!

Vés a saber, si ens és més fàcil d'acceptar que aquesta no és una "condició de sortida", prèvia. No és un "chek list" al qual posar senyals de que ja ho acomplim. És la crida que Jesús ens fa "a vosaltres, que escolteu la meva veu, a vosaltres us dic...". Crida a aprendre a caminar per aquest camí. Horitzó en qual situar-nos. I des del qual mirar, relacionar-nos, actuar. Convocats a viure i a aprendre a viure així. Convocats a mirar la vida i el altres, els encerts i les errades, els llums i les foscors, amb la mirada del Pare bo.

És clar que ens costa d'entendre! Perquè hem de situar-nos en aquest altre horitzó. Sortir de l'automatisme acció – reacció. Sortir de l'esquema "amb la mateixa moneda et pago jo". Es tracta de voler caminar, i aprendre a caminar, d'una altra manera. Diferent a la "lògica del món". I el primer pas és reconèixer com Déu Pare, Ell, ha vingut a trobar-me, a mi, d'aquesta manera. He estat tractat així per Ell. I, quan me n'adono, experimento la bondat de viure així. I el desig de viure/ser així. Aprendre a viure així. Aprenents de la vida.

Temps enrera cantàvem allò: " ...i caminem per poder ser. I volem ser per caminar..." Això no acaba mai. Sempre caminants. Sempre aprenents de la vida, cristiana.

3.- Amb realisme.

Sempre amb realisme i des del realisme. Sempre de debò i en veritat. Sense confondre ni deixar-nos confondre. Mirant d'afinar tant com podem. Amb claredat. Amb la claredat de saber que perdonar no és oblidar. Que voler ser bo no és tolerar-ho tot, ni tancar el ulls. Que acollir no és deixar-se trepitjar ni agredir. Que estimar no és rebaixar la justícia ni el que és just. Amb el realisme de saber que qui fa mal, també necessita ajut. Sobre tot, necessita ajut. I la contenció pot ser una primera manera d'ajudar. Amb el realisme de saber que, quan ens deixem portar per la impotència o la reacció primera, també agredim. En lloc d'ajudar.

Amb la real convicció que viure estimant, com ens crida Jesús, no és una "dimissió", ni una "estratègia", ni un somni de somiatruites, ni una "moral de febles". Amb la real experiència que és així com ha viscut Ell.

4.- I, amb un cert ordre.

Ens caldrà anar un pas darrera un altre. Un en porta a un altre. I d'això en diem caminar. Penso que l'aprenentatge a viure i relacionar-nos com convida Jesús és el que ell mateix exposa: 1) Pregueu... 2) Digueu bé... 3) Feu bé ... 4) Estimeu ...

5.- Sempre caminants.

Sempre més enllà del que arribem a veure. Sempre deixant que l'Esperit ens porti, on no sabem ni sospitem. Sempre confiant que actua en nosaltres, molt més enllà de les nostres forces, hàbits i capacitats. Aquesta és la tasca de la nostra vida. Deixar-nos fer i conduir per Ell. Unificar-nos en la vocació a la que hem estat convocats: deixebles del Mestre que ha entregat la seva vida. També per mi. Transformar-nos en Ell. El Fill de Déu.

ETIQUETES

REALISME CAMINAR HORITZÓ